

Medlem ved meget vel, at det slet ikke har været muligt at udføre Heste til Tyskland, fordi Tyskland overhovedet ikke køber Heste. Det er Sagen. Det er nok muligt, at der kan blive Udførsel af Heste her fra Landet til Tyskland i Fremtiden, hvis vi kan slippe for Tolden, men for Øjeblikket er det ikke Tolden, der er afgørende i saa Henseende. Det afgørende er, at de ikke i Tyskland har villet købe Heste af os. Om Grunden dertil er, at Tyskerne ikke har Raad til det, eller de ikke har Brug for Heste, tør jeg ikke udtale mig om.

Det ærede Medlem sagde, at det, han bebrejdede Regeringen med Hensyn til Forhandlinger om den tyske Told, var, at vi ikke havde indledet virkelige Forhandlinger. Det ærede Medlem ved imidlertid meget vel, at vi kan ikke føre direkte Forhandlinger med Tyskland om Ændring i den tyske Toldlov uden at have noget at byde til Gengæld. Men paa hvilket Grundlag skulde saadanne Forhandlinger indledes? Der er efter Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Pinstруп og andre ærede Medlemmer vidt forskellige Anskuelse i saa Henseende ogsaa i dette Ting. Jeg har efterlyst de Resultater, som tidligere Regeringer i dette Land har opnaaet, naar den tyske Regering har gennemført Toldpaalæg for danske Landbrugsprodukter, og jeg har vist, at de har ikke faaet noget ud af det. Det ærede Medlem sagde, at vi sad kun og tog de Smuler, som faldt af ved andre Landes Forhandlinger med Tyskland. Det ærede Medlem ved meget vel, at andre Lande har betalt de Lempelser, som de har faaet i Henseende til Told paa Ost og lignende, medens vi har faaet disse Lempelser automatisk, fordi vi har krævet dem i Kraft af Mestbegunstigelsesretten, har faaet den Ret anerkendt og altsaa har opnaaet Lempelsen uden at betale noget for den. Der er intet Land, der har faaet Nedsættelse af Hestetolden bortset fra Belgien, der fik det i sin Tid, da Tolden blev gennemført, men der føres Forhandlinger med andre Lande, og vi har god Grund til at tro, at hvis disse Forhandlinger fører til et gunstigt Resultat, saa vil ogsaa vi her i Danmark opnaa de samme Lempelser uden at have betalt noget derfor. Vi har god Grund til at haabe det, fordi det synes at fremgaa af de Forhandlinger, der hidtil er ført mellem Tyskland, Svejts, Holland, Italien og andre Lande. Fører de Forhandlinger til et gunstigt Resultat, faar vi Fordelene automatisk. Derfor synes jeg, man maa

give Tid og se, hvad Resultat der kommer af disse Forhandlinger. Og det navnlig af to Grunde: For det første fordi der som før nævnt alligevel ikke vil ske nogen stor Eksport af Heste for Tiden, og for det andet, fordi man fra Landbrugets Side jo ikke selv har været saa hidsig for at opnaa noget øjeblikkeligt; thi havde man været det, saa havde man vel gjort Forsøg paa at opnaa noget med Hensyn til Toldlettelse for belgiske Heste, hvad der maaske var en Mulighed for.

Det er ikke mig, der har opgivet forkerte Tal. De Tal, jeg har opgivet, er rigtige. Det er det ærede Medlem, som har foretaget en urigtig Sammenstilling, som jeg ikke vil bøje mig for, og den bliver ikke rigtigere, fordi det ærede Medlem gentager den. Naar det ærede Medlem sagde, at ligesom den Fragtlettelse, Industrien faar, kommer Køberne til gode, kommer den Fragtlettelse med Hensyn til Mergel, som Landbruget faar, Køberne til gode, saa er det ikke rigtigt. For Sagen er, at naar Industrien faar Fragtlettelse for sine Varers Transport fra vedkommende Industri ud til Forbrugerne, maa den underkaste sig den Forpligtelse, at Lettelsen skal komme Køberne til gode, medens den Lettelse, som Landbruget faar, er en Lettelse i Udgifterne til Transport af Mergel fra disse Mergellejer til Ejerne selv, til deres egne Marker; de har ikke nogen som helst Forpligtelse til at lade Lettelsen indgaa i nogen Prisenedsættelse paa de Varer, de sælger til Industrier eller andre Forbrugere her i Landet.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Hedegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedegaard: Den højtærede Landbrugsminister kommer stadig tilbage til dette, at der sikkert ikke vilde have været nogen Hesteeksport til Tyskland for Øjeblikket, selv om dette Land ikke havde haft den omhandlede Told. Nu antager jeg nok, at den højtærede Landbrugsminister ved, at den Sæson, vi har for Salg af Heste til Tyskland, er fra Nytaar til Foraar, medens Tiden før Juli jo normalt har ligget stille. Naar den højtærede Minister mener, at vi skal se Tiden an og vente og se, om der ikke skulde komme nogen Toldlettelse for os andre Steder fra, ja, saa gaar Tiden jo fra os og denne Sæson med. Jeg kan ikke forstaa, at den højtærede